

บทที่ 1

ความรู้เบื้องต้นสำหรับงานเขียนสร้างสรรค์

เนื้อหาโดยสังเขป

ศึกษาความรู้เบื้องต้นสำหรับงานเขียนสร้างสรรค์ ได้แก่ คำจำกัดความของงานเขียนสร้างสรรค์ ลักษณะของงานเขียนสร้างสรรค์ที่ต่างจากงานเขียนทั่วไป ตลอดจนคำจำกัดความของความคิดสร้างสรรค์หลักพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นมาตรฐาน และคำจำกัดความของคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ นักศึกษาสามารถประยุกต์ความเข้าใจจากความรู้เบื้องต้นเหล่านี้ไปพัฒนาความคิดในงานเขียนให้เกิดลักษณะและรูปแบบที่มีความคิดเป็นของตนเองได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักศึกษาสิ้นสุดการศึกษาคOURSE นี้แล้ว นักศึกษาควรสามารถ

1. เข้าใจและสามารถอธิบายคำจำกัดความของงานเขียนสร้างสรรค์และความแตกต่างของงานเขียนสร้างสรรค์และงานเขียนทั่วไปได้
2. เข้าใจหลักพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นมาตรฐานและนำมาใช้พัฒนาความคิดก่อนการสร้างสรรค์งานเขียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. สามารถประยุกต์นำความเข้าใจลักษณะงานเขียนสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนหลักพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นมาตรฐานไปใช้ในการสร้างสรรค์งานที่มีลักษณะเฉพาะของนักศึกษาเองได้อย่างเหมาะสม

คำถามก่อนการเรียนบทเรียนที่ 1

ให้นักศึกษาเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

- ข้อใดตรงกับคำจำกัดความของคำว่า งานเขียนสร้างสรรค์ มากที่สุด
 - งานเขียนที่มีตัวละครเกินจริงและเนื้อหาที่เหนือความเป็นจริง สิ่งลึกลับ
 - งานเขียนที่มีภาษาสละสลวยตลอดเรื่อง สามารถช่วยยกระดับจิตใจของคนอ่านได้เป็นอย่างดี
 - งานเขียนที่มีการใช้คำ แนวคิด และกลวิธีในการนำเสนอใหม่ ๆ ที่ไม่ใช่ดำเนินตามขนบ
 - ข้อ ก. และ ค. ถูกต้อง
- ข้อใดที่เป็นข้อแตกต่างของงานเขียนทั่วไปกับงานเขียนสร้างสรรค์
 - งานเขียนทั่วไปถ่ายทอดด้วยภาษาท้องถิ่น งานเขียนสร้างสรรค์ถ่ายทอดด้วยภาษาราชการ
 - งานเขียนทั่วไปสืบทอดต่อกันมาและมุ่งเน้นการให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน ส่วนงานเขียนแม้จะเน้นการให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน แต่ก็มีอายุของการสืบทอดต่อกันมาสั้นกว่า
 - งานเขียนทั่วไปเขียนขึ้นด้วยรูปแบบใดก็ได้ อาจดำเนินตามขนบหรือไม่ก็ได้ แต่งานเขียนสร้างสรรค์เขียนขึ้นโดยนำเสนอแนวคิดและกลวิธีใหม่ ๆ เท่านั้น
 - ข้อ ก. และ ค. ถูกต้อง
- ข้อใดตรงกับคำจำกัดความของคำว่า ความคิดสร้างสรรค์ มากที่สุด
 - ความคิดที่นอกเหนือจากลำดับขั้นของการคิดปกติธรรมดา
 - ความคิดริเริ่มที่เป็นของตนเอง ไม่ได้ลอกเลียนคนอื่น
 - ความยืดหยุ่นในการคิดหรือปรุงแต่งความคิดต่อเรื่องหนึ่ง ๆ
 - ถูกทุกข้อ
- ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม

ตัวอย่างที่ 1 The king died and the queen died.

ตัวอย่างที่ 2 The king died and the queen died of grief.

ตัวอย่างที่ 3 The king died. Then, the queen died.

4.1 ตัวอย่างข้อใดที่ตรงกับคำจำกัดความของคำว่า Story

- ก. ตัวอย่างที่ 1
- ข. ตัวอย่างที่ 2
- ค. ตัวอย่างที่ 3
- ง. ตัวอย่างที่ 1 และ 3

4.2 ตัวอย่างข้อใดที่ตรงกับคำจำกัดความของคำว่า Plot

- ก. ตัวอย่างที่ 1
- ข. ตัวอย่างที่ 2
- ค. ตัวอย่างที่ 3
- ง. ตัวอย่างที่ 1 และ 3

5. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถามว่าตัวอย่างนี้ใช้กลวิธีในการนำเสนอ (Presentation Technique) วิธีใด

ตัวอย่าง

'Have the police done anything Godfrey?'

'Nothing whatever.'

'It is certain, I suppose, that the three men who laid the trap for you were the same three men who afterwards laid the trap for Mr. Luker?'

'Humanly speaking, my dear Rachel, there can be no doubt of it.'

'And not a trace of them has been discovered?'

'Not a trace.'

Moonstone, Collins

- ก. Interior Monologue
- ข. Dramatic Monologue
- ค. Letter Narration

ง. Direct Speech

6. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถามว่าตัวอย่างนี้ใช้กลวิธีในการนำเสนอ (Presentation Technique) วิธีใด

Dick Boulton came from the Indian camp to cut up logs for Nick's father. He brought his son Eddy and another Indian named Billy Tabeshaw with him. They came in through the back gate out of the woods, Eddy carrying the long cross- cut saw.

The Doctor and the Doctor's Wife, Hemingway

ก. Report

ข. Dramatic Monologue

ค. Soliloquy

ง. Direct Speech

7. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถามว่าผู้เขียนถ่ายทอดความคิดจากมุมมอง (Point of View) ในข้อใด

When I was a little girl growing up in the hills of Western Pennsylvania, the world around us was a lot different from what it is today. Then there were fields and meadows of wildflowers: daisies, Queen Anne's Lace, wild asters, red clover and in the Fall the stately goldenrod. There were patches of woods, In the Spring the ground in these woods was a carpet of violets. You could pick a big bunch in no time. Once I found a white one. It was not really white, but a very pale washed-out blue. It looked white alongside the others.

Down Memory Lane, Viola A. Brady

ก. First-Person Point of View

ข. Second-Person Point of View

ค. Third-Person Point of View

ง. Omniscient Point of View

8. ตัวอย่างต่อไปนี้ เปรียบเทียบสิ่งใดกับสิ่งใด

ตัวอย่าง My love is like a red, red rose.

ก. Love กับ Red

ข. Love กับ Red, red rose

ค. My love กับ Red

ง. My love กับ Red, red rose

9. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถามว่าคำกล่าวข้อใดถูกต้องที่สุด

ตัวอย่าง I am like the Sun.

ตัวอย่าง I am the brightest star in the sky. I feel hot and sweat over all the time. I am sick of getting up so early in the morning and appear at the horizon everyday in the east.

ก. ตัวอย่างแรกเปรียบเทียบผู้เขียนกับพระอาทิตย์ (the Sun) ส่วนตัวอย่างที่สองเปรียบเทียบผู้เขียนกับพระอาทิตย์เช่นเดียวกันแต่ใช้คำแตกต่างกัน (the brightest star in the sky)

ข. ตัวอย่างแรกเป็นการเปรียบเทียบผู้เขียน (I) กับ พระอาทิตย์ (the Sun) ส่วนตัวอย่างที่สองเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกของผู้เขียน (I) เสมือนหนึ่งว่าเป็นดวงอาทิตย์

ค. ตัวอย่างแรกเป็นการเปรียบเทียบผู้เขียน (I) กับ พระอาทิตย์ (the Sun) ส่วนตัวอย่างที่สองเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกของดวงอาทิตย์ที่ผู้เขียนสังเกตเห็น

ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

10. ข้อใดต่อไปนี้ มีการใช้กลวิธีทางวรรณศิลป์แบบ Alliteration

- ก. Peter Piper picked a peck of pickled peppers.
- ข. All the night-tide, I lie down by the side of my love.
- ค. Reason is to faith as the eye to the telescope.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

เฉลยท้ายเล่ม

1. คำจำกัดความของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์

ก่อนการศึกษาจำกัดความของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น นักศึกษาควรเข้าใจคำจำกัดความของงานเขียนทั่วไปและคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเสียก่อน

งานเขียนทั่วไปหรือวรรณกรรมทั่วไปนั้น พระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตราที่ 4 ได้ให้คำนิยามของคำว่า "วรรณกรรม" และคำที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

"ผู้สร้างสรรค์" หมายความว่า ผู้ทำหรือก่อให้เกิดงาน โดยความคิดริเริ่มของตนเอง

"งาน" หมายความว่า งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใด อันเป็นงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลป์

"ลิขสิทธิ์" หมายความว่า สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะกระทำใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

"วรรณกรรม" หมายความว่า งานนิพนธ์ที่สร้างขึ้นทุกชนิด ไม่ว่าจะแสดงออกมาโดยวิธีหรือในรูปอย่างใด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ สิ่งบันทึกเสียง และ หรือภาพอื่น ๆ

ต่อมา พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้คำจำกัดความคำว่า วรรณกรรม ที่สอดคล้องกันโดยหมายถึง งานหนังสือ งานนิพนธ์ที่สร้างขึ้นทุกชนิด ไม่ว่าจะแสดงออกมาโดยวิธีหรือในรูปอย่างใด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ สิ่งบันทึกเสียง ภาพ เป็นต้น

จากคำจำกัดความข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าวรรณกรรมได้รับการนิยามว่าเป็นงานสร้างสรรค์ที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการสื่อสาร (**Message**) ไปยังผู้รับหรือผู้อ่าน ซึ่งคำจำกัดความนี้สอดคล้องกับคำจำกัดความของงานเขียนทั่วไปในภาษาอังกฤษ (expressions in print or in writing) ที่มีทั้งผู้เขียนตำราการเขียนสร้างสรรค์อย่าง Dr. Laurie Rozakis รวมทั้งคำจำกัดความที่บัญญัติไว้ในกฎหมายคุ้มครองลิขสิทธิ์ต่าง ๆ อย่างเช่น Berne Convention, พระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 6 หรือ กฎหมายคุ้มครองลิขสิทธิ์ของประเทศสหรัฐอเมริกา (Title 17: section 102) เป็นต้น

สำหรับการแบ่งประเภทการสื่อสารของวรรณกรรมภาษาอังกฤษนั้น มักมีการแบ่งประเภทของลักษณะการสื่อสารเป็น 4 ประเภทหลัก ๆ ได้แก่ Narration, Description, Exposition และ Persuasion โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **Narration** หรือการเล่าเรื่อง (Writing that tells a story) แบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ Real-life narratives (เช่น Memoir, Biography, Autobiography, Journal, Diary) และ Fictional Narratives (เช่น Short story, Novel, Myth, Legend)

- **Description** หรือการอธิบายให้รายละเอียด (Writing that creates a word picture of what something or someone is like) โดยการอธิบายนี้เป็นการให้รายละเอียดที่ผู้เขียนและผู้อ่านสามารถรับรู้ได้จากประสาทสัมผัสเพื่อประโยชน์ด้านความสมจริงของคำอธิบายนั้น ๆ หรือบางครั้งเรียกว่า Image words (words that appeal to one or more of our five senses: t, hearing, taste, touch, smell) ซึ่งความสมจริงของคำอธิบายนั้น เรียกอีกอย่างว่า Concrete detail (sensory details that help readers form pictures in their minds)

- **Exposition** หรือการพรรณนาเล่าหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Writing that explains, shows, or tells about a subject) อย่างเช่น รายงานข่าว จดหมาย คู่มือ ตำราอาหาร รายงานผลงานวิจัย เป็นต้น

- **Persuasion** หรือการแสดงความคิดเห็นและจุดยืนของผู้เขียน โดยหมายรวมถึงงานที่แสดงความคิดเห็นของผู้เขียนที่ยังมุ่งโน้มน้าวจิตใจของผู้อ่านเพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่งอีกด้วย (Writing that tries to move an audience to thought or action) อย่างเช่น Cover letter, Resume, Editorial และงานโฆษณาต่าง ๆ เป็นต้น

หากงานเขียนโดยทั่วไปของทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีลักษณะร่วมกันเช่นนี้แล้ว ลักษณะใดของงานเขียนและการสื่อสารที่เป็นการสื่อสารของงานเขียนสร้างสรรค์

คำถาม นักศึกษาคิดว่างานเขียนข้อใดต่อไปนี้เป็นงานเขียนสร้างสรรค์

1. นวนิยาย (Novel)
2. เรื่องสั้น (Short story)

3. บทละคร (Play)
4. บทโทรทัศน์ (TV Script)
5. บทวิทยุ (Radio Script)
6. บทกลอน (Poem)
7. อัตชีวประวัติ (Autobiography)
8. ชีวประวัติบุคคล (Memoir)
9. บทความ (Article)

คำตอบที่ถูกต้อง คือ ทุกข้อ

สำหรับภาษาไทย มีผู้ให้ทัศนะสอดคล้องกัน เช่น ศ. ฐะปะนีย์ นาครทรรพ รศ.ประภาศรี สีหอำไพ ผศ.ปราณี สุรสิทธิ์ และ ผศ.ดร. ธเนศ เวศร์ภาดา ซึ่งได้ให้คำจำกัดความของงานเขียนสร้างสรรค์ ว่าหมายถึงงานเขียนที่ผู้เขียนสร้างคำและความจากจินตนาการของตนเองโดยมีอิสระที่จะเลือกรูปแบบการเขียนหรือกลวิธีการสื่อสารที่ไม่จำเป็นต้องอยู่ในกรอบของลักษณะคำประพันธ์ที่มีอยู่ มีทำนองหรือลีลาที่ชวนให้ผู้อ่านคล้อยตามและสามารถแสดงคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด

จากคำจำกัดความทั้งหมดนี้ ข้อแตกต่างของคำจำกัดความสำหรับงานเขียนเชิงสร้างสรรค์กับคำจำกัดความสำหรับงานเขียนโดยทั่วไปที่เด่นชัด คืองานเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่เขียนจากจินตนาการของผู้เขียนเองเท่านั้น ตลอดจนต้องเป็นงานที่มีความแปลกใหม่ และมีกลวิธีสื่อสารที่ทำให้ผู้อ่านคล้อยตาม การเขียนสร้างสรรค์จึงไม่ได้จำกัดเฉพาะรูปแบบการนำเสนอสารว่าผู้เขียนจะนำเสนอความคิดด้วยรูปแบบการประพันธ์ลักษณะใดหรือมีเนื้อเรื่องประเภทใด แต่ให้ความสำคัญกับลักษณะการสร้างคำและความจากจินตนาการของผู้เขียนที่สามารถส่งผลต่อความประทับใจเรื่องนั้น ๆ ของผู้อ่าน

นักวิชาการได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับหลักการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์จากจินตนาการของตนเองไว้หลากหลาย อย่างเช่น การพัฒนาความคิดจากแรงบันดาลใจหรือความรู้สึกที่เกิดจากประสบการณ์ (Inspiration) หรือจากความทรงจำ (Memory) จากความคิดหรือข้อสังเกตที่เกิดจากความเชื่อของผู้เขียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Faith) หรือจากทำนองหรือลีลาที่เกิดขึ้นในใจของผู้เขียนในขณะที่ปลดปล่อยจินตนาการที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (Song)

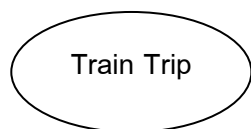
ตลอดจนความคิดอันเกิดจากการคิดหลายแง่มุม (Divergent thinking) ความยืดหยุ่นในการคิด (Flexibility) ความคิดริเริ่มเกิดจากการนำเอาความรู้เดิมมาคิดดัดแปลง (Originality) ความคิดที่ไม่ซ้ำกันในเรื่องเดียวกัน (Flency) และการให้รายละเอียดเพื่อขยายความคิดหลักให้สมบูรณ์ (Elaboration) เป็นต้น ซึ่งเมื่อพิจารณาหลักการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่ยกมานี้ ความคิดสร้างสรรค์ในงานเขียนจึงควรเป็นงานที่สามารถแสดงออกถึงความคิดสิ่งแปลกใหม่ไปจากเดิม โดยอาศัยความทรงจำหรือประสบการณ์ที่มีอยู่ มาคิดดัดแปลง และประยุกต์ให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ ขึ้น แตกต่างจากความคิดธรรมดาหรือความคิดของบุคคลอื่นโดยทั่วไป

สำหรับกระบวนการเขียนสร้างสรรค์เบื้องต้นนี้ จะกล่าวถึงหลักการพัฒนางานเขียนสร้างสรรค์ที่เน้นการสร้างคำและความจากจินตนาการของนักศึกษาเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจต่อเรื่องนั้น ๆ และนำเสนอทั้งในรูปแบบคำประพันธ์แบบร้อยแก้ว (Short story, Memoir) และร้อยกรอง (Poetry)

2. หลักการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นมาตรฐาน

หลักการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นมาตรฐาน เพื่อใช้ในการฝึกฝนบุคคลทั่วไป ให้เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น ได้แก่

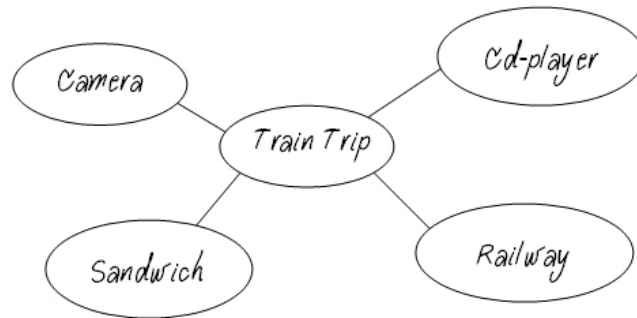
- **Brainstorming** (บางครั้งมีผู้นำหลักการนี้ไปใช้ และเรียกต่างกันไปอย่างเช่น Mapping, Webbing, Clustering เป็นต้น) ผู้คิดค้นหลักการนี้ คือ Alex F. Osborne ซึ่งได้ให้คำจำกัดความของหลักการนี้ไว้ว่า คือ การปลดปล่อยความคิดเกี่ยวกับเรื่องหนึ่ง ๆ ให้ได้มากที่สุด เริ่มจากการวางประเด็นหรือความคิดที่สนใจตรงกึ่งกลาง (ดังภาพ)

รูปที่ 1 การเริ่มต้นเชื่อมโยงความคิดแบบ Brainstorming เกี่ยวกับ Train trip

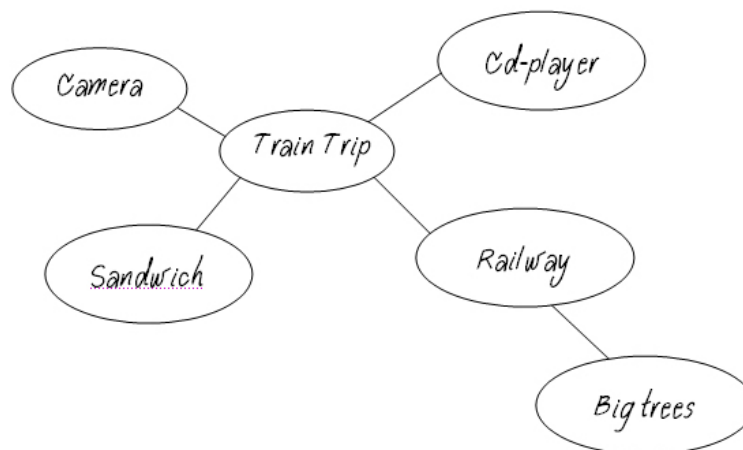
จากนั้นจึงให้ผู้บันทึกเริ่มบันทึกความคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยลากเส้นเชื่อมโยงความสำคัญการสอดประสานกันของข้อมูลไปเรื่อย ๆ และไม่ให้มีการไตร่ตรองทบทวนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ในขณะที่ทำการเชื่อมโยงความคิด (ดังตัวอย่าง)

ตัวอย่าง สมมุติว่านักศึกษาต้องการระดมสมองเกี่ยวกับการเดินทางด้วยรถไฟ (Train Trip) นักศึกษาจะเขียนคำว่า Train Trip ไว้ตรงกลาง จากนั้นจึงเริ่มเขียนคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อบันทึกความคิดที่นักศึกษาเห็นว่าเชื่อมโยงกับการเดินทางด้วยรถไฟ

รูปที่ 2 แผนภาพแสดง Brainstorming เกี่ยวกับ Train trip

ทั้งนี้ หากนักศึกษาเกิดความคิดใหม่ ๆ ที่เชื่อมโยงกับความคิดเดิมที่บันทึกไปแล้ว นักศึกษาสามารถขยายขอบเขตการบันทึกกว้างขึ้นจากตัวอย่างนี้ไปได้เรื่อย ๆ ดังนี้

รูปที่ 3 แผนภาพแสดงการขยายขอบเขตของ Brainstorming เกี่ยวกับ Train trip

- **Synecitics Methods** หรือการเชื่อมโยงความเหมือนหรือใช้ความคล้ายคลึงบางประการของสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกันเข้าด้วยกันด้วยการเปรียบเทียบ (Analogy) โดยการเปรียบเทียบนี้มี 3 แบบ คือ

- การเปรียบเทียบโดยตรง (Direct Analogy) หมายถึงการนำของสองสิ่งมาเปรียบเทียบ (เรียกของสิ่งแรกว่า subject และเรียกสิ่งที้นำมาเปรียบว่า analog) ตัวอย่างการเปรียบเทียบแบบนี้ เช่น The snow in my garden is like a large thick blanket. เพื่อเปรียบเทียบหิมะที่กองที่สวน (Subject) กับผ้าห่มหนา ๆ ผืนใหญ่ (Analog)

- การเปรียบเทียบโดยสมมติตนเป็นสิ่งอื่น (Personal Analogy) หมายถึงการสมมติให้ผู้เปรียบเทียบเป็นคนอื่นหรือสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ตนเอง ว่าจะมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไรถ้าเป็นสิ่งนั้นซึ่งจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิตก็ได้

ตัวอย่าง I am the brightest star in the sky. I feel hot and sweat over all the time. I am sick of getting up so early in the morning and appear at the horizon everyday in the east.

ตัวอย่างนี้แสดงความคิดของผู้เขียนที่เปรียบเทียบตัวเองเป็นพระอาทิตย์ (The brightest star in the sky) ว่ามีความรู้สึกร้อนอบอ้าวอยู่ตลอดเวลาและเบื่อหน่ายกับการที่ต้องตื่นตอนเช้าทุก ๆ เช้าเพื่อไปปรากฏตัวที่ขอบฟ้าทางทิศตะวันออก

- การเปรียบเทียบโดยใช้คำคู่ขัดแย้ง (Compressed Conflict) หมายถึงการนำคำซึ่งมีความหมายขัดแย้งหรือตรงข้ามกันสองคำมาจับคู่กันเป็นคำใหม่ โดยคำที้นำมาจับคู่กันนั้นไม่ใช่คำที่ตรงกันข้ามกันอยู่แล้ว อย่างเช่น high กับ low หรือ rich กับ poor อย่างเช่น imprisoned freedom, frustrating delight, passive violence, sweet sorrow, seriously funny, virtual reality, genuine imitation, exact estimate เป็นต้น

- **Attribute Listing** หรือการแจกแจงองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อนำมาใช้เปรียบเทียบระหว่างสองสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกันน้อย (Forced Analogy) และเชื่อมโยงลักษณะที่มีอยู่ของทั้งสองสิ่งนั้นให้เกิดเป็นความคิดใหม่ขึ้น ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง การเปรียบเทียบดินสอกับการแต่งงาน (Marriage as a pencil)

ตาราง 1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบองค์ประกอบของดินสอกับการแต่งงาน

องค์ประกอบของดินสอ	องค์ประกอบของการแต่งงาน
ผิวเรียบแบบของดินสอ	ความราบเรียบหน้าเบือหน้าของชีวิตแต่งงาน
หกด้านของดินสอ	หน้าที่หกอย่างที่ต้องทำของชีวิตแต่งงาน
ยางลบ	การให้อภัยกัน
ส่วนที่ใช้เขียน	การบอกความรู้สึก ความรักแก่กัน

3. คำจำกัดความของคำอื่นที่เกี่ยวข้องที่ควรทราบ

คำจำกัดความของคำว่า **Story** คือ การเรียงลำดับของเหตุการณ์ (the chronological sequence of events) โดยเหตุการณ์ (an event) นั้นหมายรวมถึงทั้งปรากฏการณ์ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่ถูกทำให้เกิด (natural and nonnatural happenings) ซึ่งต่างจาก Description ที่เป็นการให้รายละเอียดเท่านั้น ไม่มีลำดับเหตุการณ์ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

- The house has blue shutters. (Description)

คำจำกัดความของคำว่า **Plot** คือ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์เข้าด้วยกัน (causal and logical structure which connects events)

ให้นักศึกษาศึกษาความแตกต่างของ Story และ Plot จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 1 The king died and then the queen died (story).

ตัวอย่าง 2 The king died and then the queen died of grief (plot).

จากตัวอย่าง ตัวอย่างที่ 2 เป็น plot เนื่องจากมีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์แรก (The king died.) และเหตุการณ์ที่เกิดถัดมา (The queen died.) โดยอธิบายการเกิดของเหตุการณ์ที่สองว่า เกิดจากความเศร้าโศกเสียใจ (died of grief) ในขณะที่ตัวอย่างแรกเป็นเพียงแค่ลำดับเหตุการณ์เท่านั้น

คำจำกัดความของคำว่า **Narrative Modes** คือ รูปแบบหรือลักษณะการสื่อหรือแสดงออกทางความคิดของการเล่าเรื่อง (kinds of utterance through which a narrative is conveyed) โดย narrative modes นี้ อาจแบ่งได้กว้าง ๆ เป็น 2 ประเภท คือ Direct speech และ Indirect speech ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 1 Jane said, "I will feel really upset if my boyfriend borrows my money again." (Direct speech)

ตัวอย่าง 2 Jane said that she would feel really upset if her boyfriend borrowed her money again. (Indirect speech)

จากตัวอย่าง ตัวอย่างแรกเป็น Direct speech โดยจะเห็นได้จากการใช้เครื่องหมายคำพูด (quotation mark) สำหรับการถ่ายทอดความคิด ส่วนตัวอย่างสองเป็น Indirect speech คือ การถ่ายทอดคำพูดนั้นโดยไม่มีการใช้เครื่องหมายคำพูด

นอกจากนี้ เมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความคิดโดยไม่ใช้เครื่องหมายคำพูดและสอดแทรกความคิดหรือความเห็นของผู้พูดไปด้วย จะเรียกว่า 'Report'

ตัวอย่าง

Dick Boulton came from the Indian camp to cut up logs for Nick's father. He brought his son Eddy and another Indian named Billy Tabeshaw with him. They came in through the back gate out of the woods, Eddy carrying the long cross-cut saw.

The Doctor and the Doctor's Wife, Hemingway

นอกเหนือจาก Representations of speech ของ narrator ที่กล่าวไปแล้ว ยังมีลักษณะการจำแนก Representations of thought อีกด้วย โดยแบ่งเป็น direct discourse และ

indirect discourse เช่นเดียวกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

- "What horrible weather they have here," he thought. (Direct discourse)
- He thought that the weather in these parts was really horrible.
(Indirect discourse)

ทั้งนี้ เมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของ narrator ในงานเขียนด้วย จะเรียกว่า Representation of Consciousness (ways of representing thought or consciousness) ซึ่งจำแนกตามระดับการรับรู้หรือถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดนั้น ๆ ของ narrator (depending on the level of noticeable narrator interference) มีด้วยกัน 8 ประเภท คือ Interior Monologue, Dramatic Monologue, Letter Narration, Diary Narration, Subjective Narration, Detached Autobiography, Observer Narration และ Anonymous Narration

คำอธิบายโดยสังเขปมีดังนี้

- Interior Monologue คือ การสื่อความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (free flow of thought) เสมือนผ่านการรำพึงรำพันของตัวละครนั้นๆ ตัวอย่างงานเขียน ได้แก่ A Telephone Call และ The Waltz (ของ Dorothy Parker), I Stand Here Ironing (ของ Tillie Olsen), Patterns (ของ Amy Lowell), The Love Song of J. Alfred Prufrock (ของ T.S. Eliot's) และ Ode to a Nightingale (ของ John Keats) เป็นต้น

ตัวอย่าง

PLEASE, God, let him telephone me now. Dear God, let him call me now. I won't ask anything else of You, truly I won't. It isn't very much to ask. It would be so little to You, God, such a little, little thing. Only let him telephone now. Please, God. Please, please, please.

If I didn't think about it, maybe the telephone might ring. Sometimes it does that. If I could think of something else. If I could think of something else. Knobby if I counted five hundred by fives, it might ring by that time. I'll count slowly. I won't cheat.

And if it rings when I get to three hundred, I won't stop; I won't answer it until I get to five hundred. Five, ten, fifteen, twenty, twenty-five, thirty, thirty-five, forty, forty-five, fifty.... Oh, please ring. Please.

A Telephone Call, Dorothy Parker

- Dramatic Monologue ต่างจาก interior monologue คือ ตัวละครรำพึงรำพันเรื่องหนึ่ง ๆ โดยผู้อ่านรับรู้การรำพึงรำพันนั้นในฐานะ 'Implied audience' หรือ 'silent listener' ตัวอย่างงานเขียน ได้แก่ The Lady's Maid (ของ Katherine Mansfield), My Last Duchess (ของ Robert Browning), The Flea (ของ John Donne) และ The Rime of the Ancient Mariner (ของ Samuel T. Coleridge)

ตัวอย่าง

That's my last Duchess painted on the wall,
Looking as if she were alive. I call
That piece a wonder, now: Frà Pandolf's hands
Worked busily a day, and there she stands.
Will't please you sit and look at her? I said
"Frà Pandolf" by design, for never read
Strangers like you that pictured countenance,
The depth and passion of its earnest glance,
But to myself they turned (since none puts by
The curtain I have drawn for you, but I)
And seemed as they would ask me, if they durst,
How such a glance came there; so, not the first
Are you to turn and ask thus. Sir, 'twas not
Her husband's presence only, called that spot
Of joy into the Duchess' cheek: perhaps
Frà Pandolf chanced to say "Her mantle laps
Over my Lady's wrist too much," or "Paint

Must never hope to reproduce the faint
Half-flush that dies along her throat": such stuff
Was courtesy, she thought, and cause enough
For calling up that spot of joy. She had
A heart -- how shall I say? -- too soon made glad,
Too easily impressed; she liked whate'er
She looked on, and her looks went everywhere.
Sir, 'twas all one! My favour at her breast,
The dropping of the daylight in the West,
The bough of cherries some officious fool
Broke in the orchard for her, the white mule
She rode with round the terrace -- all and each
Would draw from her alike the approving speech,
Or blush, at least. She thanked men, -- good! but thanked

Somehow -- I know not how -- as if she ranked
My gift of a nine-hundred-years-old name
With anybody's gift. Who'd stoop to blame
This sort of trifling? Even had you skill
In speech -- (which I have not) -- to make your will
Quite clear to such an one, and say, "Just this
Or that in you disgusts me; here you miss,
Or there exceed the mark" -- and if she let
Herself be lessoned so, nor plainly set
Her wits to yours, forsooth, and made excuse,
--E'en then would be some stooping, and I choose
Never to stoop. Oh sir, she smiled, no doubt,
Whene'er I passed her; but who passed without
Much the same smile? This grew; I gave commands;
Then all smiles stopped together. There she stands

As if alive. Will't please you rise? We'll meet
The company below, then. I repeat,
The Count your master's known munificence
Is ample warrant that no just pretence
Of mine for dowry will be disallowed;
Though his fair daughter's self, as I avowed
At starting, is my object. Nay, we'll go
Together down, sir. Notice Neptune, though,
Taming a sea-horse, thought a rarity,
Which Claus of Innsbruck cast in bronze for me!

My Last Duchess, Robert Browning

- Letter Narration มีลักษณะการนำเสนอความคิดเช่นเดียวกันกับการเขียนจดหมาย ตัวอย่างงานเขียน เช่น A Bundle of Letters (ของ Henry James), A Wilderness Station (ของ Alice Munro), Jupiter Doke, Bridgadier General (ของ Ambrose Bierce) และ Inter-Office ของ Rosellen Brown เป็นต้น

- Diary Narration มีลักษณะการนำเสนอความคิดเช่นเดียวกันกับการเขียนบันทึกประจำวัน ตัวอย่างงานเขียนลักษณะนี้ เช่นในงาน Robinson Crusoe (ของ Daniel Defoe), "The Sorrows of Werther" (ของ Johann Wolfgang von Goethe), A Caddy's Diary และ I Can't Breathe (ของ Ring Lardner), Me and Miss Mandible (ของ Donald Bartheleme), The Yellow Wallpaper (ของ Charlotte Perkins Gilman), The Night Watchman's Occurrence Book (ของ V.S. Naipaul) และ Amahl and the Night Visitors (ของ Lorrie Moore) เป็นต้น

- Subjective Narration เป็นการเล่าเรื่องโดยผ่านมุมมองบุรุษที่ 1 (told from the first person perspective) ซึ่งถ่ายทอดเรื่องราวนั้นภายหลังจากเหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้นแล้ว (after the conclusion of the events) โดยสอดแทรกความรู้สึกนึกคิดตามกรอบจำกัดของการเล่าที่ผ่าน

มุมมองบุรุษที่ 1 นั้น (impression of subjectivity) ตัวอย่างงานเขียน ได้แก่ The Somebody (ของ Danny Santiago), My Side of the Matter (ของ Truman Capote), My Sister's Marriage (ของ Cynthia M. Rich), Why, You Reckon? (ของ Langston Hughes), A&P (ของ John Updike) และ Distance (ของ Grace Paley)

ตัวอย่าง

Now here comes the sad part of the story, at least my family says it's sad but I don't think it's sad myself. The store's pretty empty, it being Thursday afternoon, so there was nothing much to do except lean on the register and wait for the girls to show up again. The whole store was like a pinball machine and I didn't know which tunnel they'd come out of. After a while they come around out of the far aisle, around the light bulbs, records at discount of the Caribbean Six or Tony Martin Sings or some such gunk you wonder they waste the wax on, sixpacks of candy bars, and plastic toys done up in cellophane that fall apart when a kid looks at them anyway. Around they come, Queenie still leading the way, and holding a little gray jar in her hand. Slots Three through Seven are unmanned and I could see her wondering between Stokes and me, but Stokesie with his usual luck draws an old party in baggy gray pants who stumbles up with four giant cans of pineapple juice (what do these bums do with all that pineapple juice' I've often asked myself) so the girls come to me. Queenie puts down the jar and I take it into my fingers icy cold. Kingfish Fancy Herring Snacks in Pure Sour Cream: 49¢. Now her hands are empty, not a ring or a bracelet, bare as God made them, and I wonder where the money's coming from. Still with that prim look she lifts a folded dollar bill out of the hollow at the center of her nubbled pink top. The jar went heavy in my hand. Really, I thought that was so cute.

A&P, John Updike

- Detached Autobiography คล้ายคลึงกับ Subjective narration แต่ต่างกันว่า narrator ถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว (after the conclusion of the events) ด้วยความคิดที่พัฒนาไปจากเดิม อันเป็นผลจากเหตุการณ์นั้น ๆ (as a result of that experience itself)

ตัวอย่างงานเขียน ได้แก่ David Copperfield (ของ Charles Dickens), Jane Eyre (ของ Charlotte Bronte), And Now Miguel (ของ Joseph Krumgold), A Coupla Scalped Indians และ Invisible Man (ของ Ralph Ellison), Buddenbrooks (ของ Thomas Mann), Christmas Eve at Johnson's Drugs N Goods (ของ Toni Cade Bambara), The Circuit (ของ Francisco Jimenez) และ 's First Confession ของ Frank O'Connor เป็นต้น

- Observer Narration การถ่ายทอดเรื่องราวลักษณะนี้ เน้นการดำเนินเรื่องแบบผู้สังเกตการณ์ (observer) มากกว่า โดย narrator อาจเป็นผู้ร่วมในเหตุการณ์ (eyewitness to the action) ก็ได้ ตัวอย่างงานเขียน เช่น The Voice from the Wall (ของ Amy Tan), Country (ของ Jayne A. Phillips), Scales (ของ Louise Erdrich), The Bridle (ของ Raymond Carver) และ The Eggs of the World (ของ Toshio Mori) เป็นต้น

ตัวอย่าง

Almost everyone in the community knew Sessue Matoi as the heavy drinker. There was seldom a time when one did not see him staggering full of drink. The trouble was that people did not know when he was sober or drunk. He was very clever when he was drunk and also very clever when sober. The people were afraid to touch him. They were afraid of this man, sober or drunk, for his tongue and brains. They dared not coax him too solicitously or make him look ridiculous as they would treat the usual tipsy gentleman. The people may have had only contempt for him, but they were afraid and silent. And Sessue Matoi did little work. We always said he practically lived on sake and wit. And that was not far from truth.

I was at Mr. Hasegawa's when Sessue Matoi staggered in the house with several drinks under his belt. About the only logical reason I could think of for his visit that night was that Sessue Matoi must have known that Mr. Hasegawa carried many bottles of Japan-imported sake. There was no other business why he should pay a visit to Hasegawa's. I knew Mr. Hasegawa did not tolerate drinking bouts. He disliked riotous scenes and people.

At first I thought Mr. Hasegawa might have been afraid of this drinker, and Sessue Matoi had taken advantage of it. But this was not the case. Mr. Hasegawa was

not afraid of Sessue Matoi. As I sat between the two that night, I knew I was in the fun, and as likely as any minute something would explode.

The Eggs of the World, Toshio Mori

- Anonymous Narration สำหรับการถ่ายทอดความคิดลักษณะนี้ เป็นการเล่าเรื่องผ่านความรู้สึกนึกคิดของตัวละครเพียงหนึ่งตัว (Single character point of view), สองตัว (Dual character point of view) หรือตัวละครหลายตัว (Multiple character point of view)

ตัวอย่างงานเขียนที่มี Single character point of view ได้แก่ The Five-Forty Eight (ของ John Cheever), The Stone Boy (ของ Gina Berriault), Doby's Gone (ของ Ann Petry), Act of Faith (ของ Irwin Shaw) และ Come Out of Widerness ของ James Baldwin เป็นต้น

ตัวอย่างงานเขียนที่มี Dual character point of view ได้แก่ Unlighted Lamps (ของ Sherwood Anderson), The Shadow in the Rose Garden (ของ D.H. Lawrence), Sinking House (ของ T. Coraghessan Boyle), The Only Rose (ของ Sarah O. Jewett), Strong Horse Tea (ของ Alice Walker) และ Uglypuss (ของ Margaret Atwood) เป็นต้น

ตัวอย่างงานเขียนที่มี Multiple character point of view ได้แก่ Fever Flower (ของ Shirley A. Grau), The Suicides of Private Greaves (ของ James Moffett) และ Inez (ของ Merle Hodge) เป็นต้น

- คำจำกัดความของคำว่า **Narrative Voice, Narrative Perspective** หรือ **Point of View** คือ มุมมองหรือลักษณะความคิดของ narrator ที่ถ่ายทอดเรื่องราว (how the narrative is told) ซึ่งโดยมาก มักจำแนกเป็น First-person Point of View (การเล่าโดยใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่ง) และ Third-person Point of View (การเล่าโดยใช้สรรพนามบุรุษที่สาม) ซึ่งการเล่าโดยใช้สรรพนามบุรุษที่สามนั้น ยังสามารถแยกย่อยลงไปได้อีก 2 ประเภท คือ Omniscient Point of View (รู้ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครในเรื่องทุกตัว) และ Limited Omniscient Points of View (รู้ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครในเรื่องเฉพาะตัวละครที่ผู้เขียนใช้เป็น narrator) นอกจากนี้ ยังมี การเล่าเรื่องแบบ Objective Point of View หรือการเล่าเรื่องเสมือนหนึ่งผู้เขียนถ่ายทอดเรื่องราว นั้น ๆ ผ่านกล้อง (camera which can go anywhere) แต่ไม่สามารถล่วงรู้ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครในเรื่องได้

สรุปท้ายบท

งานเขียนสร้างสรรค์ คือ งานเขียนที่มีการใช้คำ แนวคิด และกลวิธีในการนำเสนอที่มีอิสระ แหวกแนว ไม่ติดอยู่ในกรอบของลักษณะคำประพันธ์ที่มีมาแต่ดั้งเดิม โดยความคิดที่สร้างสรรค์ในงานเขียนนั้นเกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเอง มิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น

นักศึกษาควรฝึกฝนการใช้หลักการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นมาตรฐานและทำความเข้าใจจำกัดความของคำอื่นที่เกี่ยวข้องที่ควรทราบเพื่อสามารถนำทักษะการพัฒนาความคิดไปประยุกต์สำหรับการสร้างสรรค์งานเขียนที่มีการนำเสนอความใหม่และมีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด

กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

คำสั่ง 1 ให้นักศึกษาสมมุติตัวเองเป็นสิ่งอื่น (จะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่ก็ได้) จำนวนคำประมาณ 1,200 – 1,500 คำ

คำสั่ง 2 ให้นักศึกษาสร้างสรรค์งาน 1 ชิ้น จากข้อกำหนดต่อไปนี้

ข้อกำหนด (ให้เขียนเรียงตามลำดับจากข้อกำหนดที่ 1 จนถึงข้อกำหนดที่ 14)

- ข้อกำหนดที่ 1 มี noun ที่เป็นคน (Person) 2 คำ
- ข้อกำหนดที่ 2 มี adjective ที่แสดงสี (Color) อย่างน้อย 2 คำ
- ข้อกำหนดที่ 3 มี noun ที่เป็นอวัยวะ (Organ) อย่างน้อย 2 คำ
- ข้อกำหนดที่ 4 มีการเปรียบเทียบ (Comparison/Analogy)
- ข้อกำหนดที่ 5 มี adjective ที่แสดงลักษณะรูปร่าง รูปทรง (Appearance) อย่างน้อย 2 คำ
- ข้อกำหนดที่ 6 เป็นประโยคที่มีจำนวนคำไม่เกิน 5 คำ
- ข้อกำหนดที่ 7 มี verb ที่แสดงการกระทำ (Action) จากคนคนเดียว อย่างน้อย 3 คำ
- ข้อกำหนดที่ 8 เป็นประโยคที่มีจำนวนคำไม่เกิน 5 คำ
- ข้อกำหนดที่ 9 มีการเปรียบเทียบ (Comparison/Analogy)
- ข้อกำหนดที่ 10 มี noun ที่เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย อย่างน้อย 2 คำ
- ข้อกำหนดที่ 11 มี adjective ที่เกี่ยวกับกลิ่น (Odor)
- ข้อกำหนดที่ 12 มีการเปรียบเทียบ (Comparison/Analogy)
- ข้อกำหนดที่ 13 เป็นประโยคที่มีจำนวนคำไม่เกิน 5 คำ
- ข้อกำหนดที่ 14 มี adjective ที่เกี่ยวกับเสียง (Sound)

คำสั่ง 3 ให้นักศึกษาคิดกลวิธีการนำเสนองานเขียนแบบสร้างสรรค์ 1 ชิ้น จาก “My Last Duchess” ของ Robert Browning

ตัวอย่างงานเขียนคำสั่งที่ 1

All of a sudden, as I lay awake, I got the feeling that I was being watched – no, not stalked, and that gave me a seriously creepy feeling, so ... I woke up. I found myself waking up in an unfamiliar place. My memory got fuzzy. I couldn't recall what had happened to me – why I was supposed to be here. All I know was something had definitely happened. The space was cool and damp – and I felt aches in every limb. I might have slept for a long time. Shrugging, I hit something with my elbow. With panic, I strengthened my hand but it hit something. I startled and straightened my leg, and, and it hit something – again! I was frozen in place until the scene finally dissipated ...

It was very dark. Perhaps, it was deep in the middle of the night. Everything was deadly quiet. Perhaps, all occupants were fast asleep. It seemed like a dark lonely area, devoid of any visible life – almost a feeling I shouldn't be here at all.

As the dark surrounding came into focus, my auditory senses began to detect a faint rustling sound, coming from somewhere. It sounded like something scurrying, and slowly, as I listened, it seemed to increase in echoing decibels. I was chilled to the bone with fright. It was so scary!!! It was as though my head was hearing the sound more than my ears. My first thought told me that I was dreaming. The dream occurred about two or three times before being replaced with my intense fear. I heard that sound once again! ... a steady and repetitive thumping voice. ((Thump)) .. then silence .. for a second, and then ((Thump)) .. over and over and over ... I lay down, paralyzed with fear. What could that noise be? I tried to rationalize anything that could give me any explanation. My mind was busy and I was too scared to move. The ((Thump)) continued, only it was getting louder ... louder ... louder ...

By now the sound was enveloping my head. I looked around once more, just hoping to find any living-beings. Without hope, the sound continued. I peered through darkness, I could see something moving. I called out the figure, but there was no response. I wanted to scream and run in terror, but .. I was paralyzed. The sound then followed me. It went to my left, then around to the front – and then, to my right. It circled me!!! I expected to be attacked by some mutated creature of the dark at any

moment. Abruptly, the air grew cold. The sound faded and was replaced by a howling dog – a sound which resembled a coyote wail and a dog in pain. I saw something from the corner of my eye.

From that point on, I started the apparition as well. It was like a mist, or sometimes just a difference in the air itself. I could feel the energy of something living (or once living as the case maybe) in the places it would appear. The more often I concentrated on it the more defined figure it became. I rested my back to the wall and began to wonder, had I stumbled upon the remains of the cemetery? Or at least, stumbled upon the remains of the residents who were rumored to roam this place at night, emerging from their burial grounds to walk the streets like they did in life. I began to feel a weird sensation originating from my feet. It was cold and odd. The smell was there too – but it was at a distance; it was faint. Soon, the sensation began to travel up alongside of my body and the smell grew stronger. Then, there it was, all at once. The sensation was so overwhelming and intense! It was right on top of me!!! It seemed like something was wrapping me. The perfume fragrance was right underneath my nose. It was so strong – it was overpowering! The cold, the damp, and my intense fear – kept my imagination going even further. I heard a faint growl, sounded like a mad dog – off in the distance. It sounded worse than anything I had heard before. But after about 5 minutes of intense fright, I heard it retreated back to where it came. I knew that if I could only move up onto my side (off of my back) everything would be alright. I gathered all my strength and managed to roll over onto my side. I looked around, and the entity was no where to be found. I began to pray, as I remembered I may have been learnt to pray before, hoping that the entity would disappear and never come back.

But the entity returned ... Nothing more, no hand touched me, no soothing voice – just something sitting on my legs! I felt what could only be described was the feeling of a small animal jumping and walking on my legs. I tried not to give it much thought – then closed my eyes, praying it would retreat very soon ...

((Thump)) At this point, it was like a great cracking sound – like thunder

crashing through the trees. It was still the same monstrous sound. The only difference was that there was an icy blue mist coming up together from the ground which grew bigger and thicker. I could feel a spurt of icy air shooting up my body and returning to boiling heat as it shot me back again. I was deadly sure that something might happen to me. My body started to be shaken, torn into pieces and blew up ... I fainted ...

... I slowly opened my eyes and I found myself in an open-air. (Oh, I came out!) I might have been dreaming!

The sun warmed me. The weather was warm. The sky seemed twice as high. In ditches and on the ground grew blue and green flowers. Lemons and oranges hung in the woods. The air was filled with the gay butterflies. I looked below and found myself beside a great broad brook. Beside the brook, there grew many water-lilies with broad green leaves. Croak! Croak! The leaf which lay farthest out was that an old toad laying and singing. Tweet-Tweet! Tweet-Tweet! sang the bird before flying into the green forest, behind me. No cracking voice was sounded. Only the smell was left.

... I gently closed my eyes again, and smelled it. It was different smell. This time, it was the most beautiful, usual odor I had ever smelled. It was like a scent of flowers and baby powder – sweet like vanilla, with a strong trace of violet. I swear that it was definitely something I had never smelled before ...

(A voice) suddenly sounded behind me!

My heart stopped.

... I was frozen with the thought that scary sound might come up again.. I was very much frightened by the sound of footsteps coming towards me .. then ..

HEAVENS! How beautiful she is!

.. cried an old traveler – looking exhausted from a long journey, with snow-white hair, and a great stuff on this back.

“She is the most beautiful cherry blossom I’ve never seen ...”

Sound, Salinee Antarasena (1999)

ตัวอย่างงานเขียนคำสั่งที่ 2

At the jail, one of the police was assigned to search the girls.

Pink faces were whitened.

Hands were tied, and ears were told that all were charged of prostitution.

Their hair – as pink as ripen cherry – drooped.

A police in search of drugs at the bar smiled to R.M., looked at her hip, her beautiful legs – before feeling astonished to find that R.M. was a fully developed young man!

He was speechless.

Miss “B” – a girl picked up at the same bar, took out her hat, saying she had not realized that too. She wishes she had known that before, it would have be more fun.

A crow shrieked.

With a lipstick, and eye make-up, Miss R.M. is like a red, red rose again. Wearing a sleek satin dress, and high heels – Miss R.M. is ready to go out.

Dressing in female attire, Miss R.M. adds a strong sense of perfume beneath the

breast.

As sweet as a rose

Eyes met.

A couple of shadow went to a small hotel, silently.

Pink, Salinee Antarasena (1999)

ตัวอย่างงานเขียนคำสั่งที่ 3

Dear Sir,

After my departure from the Duke's dwelling, my duty of observing him has already been fulfilled. Sir, the doom of the Duchess stirs no woes to him by now. As I found only a meager strain of regret through his speech during the visit. The Duke is still as elegant as ever, sir. His solemn voice can confirm his physical state, as fine as ever. O my gracious lord, I must say that the Duke has such a delicate taste. His belongings of great 'value' all attracted my eyes, but the picture of the Duchess, his last wife, struck my senses the most. Hearing her mildness praised everywhere nearby, her virtues spoke of, and her beauty sounded yet not so deeply as to witness by myself. Within the frame of the portrait, Sir, I must tell that the beam of liveliness she did perfume the air and sweet was all I saw in her.

Nevertheless, the disapproval of the Duchess' misbehavior constitutes a large part in the Duke's comment to her. Sir, it is very unfortunate for 'an accomplished noble man' to marry such a 'plain, vulgar lady.' It transpired that she let herself being annoyed with the 'suitors' (who were all kept under the Duke's observation). Her 'too easily impressed' and 'flirty' smile did arouse the Duke to lose his patience to endure her deeds. But Sir, her end kept the Duke tormented for a good while before his generous mind could give an order for building an everlasting reminder to his beloved, a way he could eventually capture 'her smile'. Spending a time watching the beauty in

portrait, his tongue told the anger of his heart. Pardon me, my lord, for I ever submitted my fancy to your eyes (as I once fixed her in where my nobler thoughts were based).

Good fortune and being in favor of the Duke, she was instead ungrateful to his 'noble offer'. Being a Duchess, the beauty should fix her eyes only on the Duke. This young budding lady, fair and fresh (and sweet), broke the rule. While the Duke kept busy with his tasks, she would enjoy herself, even with her humble fellows. You may see how dull she was. O Pardon my lord, for the boldness is mine own. But the rules are what women are born to bear, or is it NOT, Sir? If she had been belonging 'all that is virtuous', her name must have been saved. Unfortunately, the Duke's 'modest' proposal of having an 'undisgraced' wife did not succeed. To have or have not a virtuous wife, I hope I may choose. Sir as I believe that even from the lowest place where the virtuous things proceed, the place can be dignified by the doer's deeds. Good alone is good, without a name, vileness is so and much good of the Duke's gentle heart, I am sure, Sir, this 'kindness' merits thanks.

Your humble servant,

Cassio

Letter, Salinee Antarasena (1996)

